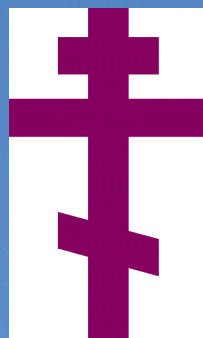

ISTINA

časopis pravoslávnej mládeže
XIX. ročník 2014 cena 0,45€

И
Н

С

Т

Н

Н

А

7

РГО Holíč, č.ú: 2540375451/0200

OBSAH

sv. Vladimír Červené Slniečko
св. Владимир Червене Слонецко

- 3 Viera v každodennom živote
- 4 Meriam - africká mučeníčka
- 4 Ponuka vzdelania
- 6 Večirňa
- 8 Ctihodný prokop Sázavský
- 10 Ikona „Počajevskaja“
- 11 Zamyslenia sv. Nikolaja
- 12 Vypočuj moju modlitbu
- 14 Narodenie Jána Krstiteľa
- 15 Detská stránka
- 18 Pozvánka
- 19 Človek
- 20 Otázky a odpovede
- 23 O modlitbe
- 24 Sv. Vladimír Červené Slniečko
- 25 Pozvánka do Ľutiny
- 26 Užhorodský snem
- 27 Oprava chrámu Ladomirová
- 28 Pozvánka na púť do Ľutiny
- 29 Kanonizácia starca Paisija
- 29 MDD Humenné
- 30 Dvojdňové stretnutie
- 31 Fotogaléria

Kúpou tohto časopisu podporujete pravoslávnu mládež.
Ďakujeme štedrým darcom.

Spasi Vás Hospodi!

ISTINA - mesačník pravoslávnej mládeže, ročník XIX./2014, Vydáva: Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS, IČO: 17075947, www.bpm.orthodox.sk, e-mail: sefredaktor@istina.sk, tel.: 0948 509 980, **Obálka: Stavba chrámu v Holíči, Pravoslávna makovica na púti do Srbska**
šéfredaktor: Miroslav Knap, **zástupkyňa šéfredaktora:** Nika Šoltýsová, **redaktori:** prot. Štefan Pružinský ml., prot. Peter Savčák, prot. Peter Soroka, protodiakon Ján Husár, diakon Miroslav Humenský, čtec Alexander Haluška, čtec Matúš Kostičák, čtec Ľuboš Savčák, čtec Miloš Surma, čtec Patrik Palasiewicz, čtec Daniel Omaska, Ioánn Haladej, Marcela Hvižďaková, Zuzana Sadilková, Juliána Polakovičová, Tatiana Mihalíčová, Radka Baková, Silvia Knapová, Lenka Štefancová, Štefánia Šaková,
pokladníčka: Veronika Zacková, **technickí redaktori:** Alexander Antonovič, čtec Michael Brych, Marcela Hvižďaková, **detská stránka:** Anička Feďová, Ludmila Šandalová, **redaktori pre distribúciu:** jerej Miroslav Pavlenko, čtec Patrik Palasiewicz, čtec Daniel Omaska, **korektúra:** prot. Peter Kormaník

Výchádza 12-krát do roka. Ročný príspevok 5,40 + poštovné 5,00 €

Vaše finančné príspevky posielajte na adresu: Redakcia ISTINY, Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS, Bayerova 8, 080 01 Prešov, prípadne na účet Istiny: 4008409298/7500.

Cirkevne schválené s blahosladením vладыky Rastislava. Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky v súlade s učením Cirkvi. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

ISSN 1335-6739, Číslo indexu: EV 3633/09

Viera v každodennom živote

na zamyslenie

„Lebo ako telo bez ducha je mŕtve, tak je mŕtva aj viera bez skutkov.“

(Jk 2, 26)

Len duchovne zdravý človek je duchovne živý. Živá viera spočíva v plodoch a teda v skutkoch viery. Sú to skutky vyplývajúce z nášho praktického života s Christom, o ktorých sa dozvedáme z Písma Svätého, životov svätých alebo praktických skúseností a rád svätých otcov.

Tak, akosi všetko to dobré vyžaduje námahu, tak aj sám človek dostal do vienka možnosť viesť celoživotný boj sám so sebou, ak si on sám zaumienil viesť svätý život a cieľom sa mu stalo Nebeské Kráľovstvo.

Práve tak, ako nečinnosť ničí telo, tak ničí aj charakter a človek znenazdajky zisťuje, aký je slabý, nedokonalý a chabý. No poľavenie nespočíva len v našej nečinnosti, či lenivosti. Dobrý pocit z pochvaly alebo úspechu, ktorý pripisujeme vlastnej šikovnosti, je tiež signálka, ktorá sa divoko rozblíka a snaží sa nás upozorniť na slabosť nášho malého a zakrpateného charakteru.

No zúfalstvo nie je riešením v ťažkej situácií, ale práve naša viera je tá pomoc, či záchranné koleso v búrke s vlastnými vášňami.

Otázka našej viery sa nám sama zodpovedá každým dňom, a to pri každodenných situáciách. Červená na semafore, chýbajúci žetón do vozíka alebo nelichotivá kritika sú ako lieh na ranu duchovne nezdravému človeku.

To všetko je darom, ktorý nám v podobe týchto skúseností ukazuje a upozorňuje na defekty nášho vnútra. Upozorňuje a nabáda k započatiu liečby. Neignorujme tieto signálky, tešme sa, ak sa rozsvietia a nenechajme ich blikať príliš dlho, identifikujme chybu a začnime s liečbou.

Christos nech nám je obrazom svätosti a čistoty, ku ktorej máme nasmerovať všetku našu energiu. Z čítania Svätého Písma vieme, ako bojovať v tomto svete, no hlavne sami so sebou, aby sme sa čo najbližšie priblížili k svätému životu.

Pripravila: **Štefánia Šaková**

Meriam - africká mučeníčka

aktuality

V dnešnej dobe je výnimočné počuť odvážne slová: „Som kresťanka a navždy ňou aj ostanem!“ v život ohrozujúcej situácii kvôli svojmu vlastnému presvedčeniu o viere. No niektorí sa predsa stále nájdu a neboja sa riskovať aj život pre spásu svojej duše.

Jednou z takýchto osôb je aj mladá 27-ročná žena Meriam Yehya Ibrahim Ishagová, ktorá v polovici mája tohto roku na súde v Sudáne neochvejne vyslovila tieto vzácne slová. Meriam je odsúdená na trest smrti obesením kvôli údajnému konvertovaniu na kresťanstvo a zrade islamskej viery. Žena bola odsúdená k smrti v nedeľu 11.5.2014, no dostala tri dni na to, aby sa vrátila k islamu, čo razantne odmietla. „Dali sme Vám tri dni na to, aby ste sa zriekli viery, ale vy trváte na tom, že sa k islamu nevrátite. Odsudzujem Vás preto k trestu obesením“, povedal sudca. Súd ju ďalej obvinil aj z cudzoložstva (podľa islamského zákona si moslimka nemôže vziať kresťana) a udelil jej 100 úderov bičom za jej manželstvo s kresťanom, ktoré nie je podľa islamského práva právoplatné.

Meriam nepresvedčil ani moslimský duchovný, ktorý s ňou pol hodiny

študijný program
PRAVOSLÁVNA TEOLÓGIA
v študijnom odbore
2. 1. 15 PRAVOSLÁVNA TEOLÓGIA
(Mgr. a PhD.)

Jediný Inštitút gréckeho jazyka
na Slovensku

Možnosť seberealizácie a praktického
vzdelávania v OZ ANGELOS, NS SMILE
BPM - SYNDESMOS

Masarykova 15
080 01 Prešov

PRAVOSLÁVNA BOHOSLOVECKÁ FAKULTA
PREŠOVSKÉJ UNIVERZITY V PREŠOVE

Vám ponúka možnosť študovať:
študijné programy v študijnom odbore
3. 1. 14 SOCIÁLNA PRÁCA

CHARITATÍVNA A SOCIÁLNA SLUŽBA
(Bc., Mgr. a PhD.) a
PREVENTÍVNA SOCIÁLNA PRÁCA
(Bc.)

Študentom sú zdarma ponúknuté
špecializačné kurzy napr. na zlepšenie
komunikačných kompetencií, sebaopoznania,
zvládanie stresu, na riešenie konfliktov a pod.

 Člen renomovanej svetovej
organizácie, ktorá určuje
smerovanie v sociálnej práci.

Najlepšia fakulta
svojho druhu na Slovensku
v roku 2012.

č. tel. 051/7724729; 051/7721216, mobil: 0905 572 879
<http://www.unipo.sk/pravoslavna-bohoslovecka-fakulta>

rozprávajú. Meriam uviedla, že je kresťanka a že sa nikdy nedopustila odpadlícva. Hoci Meriam mala otca moslimskej viery, on s rodinou nežil a Meriam bola vychovávaná jej matkou, ktorá bola pravoslávna kresťanka, takže odmalička vyznávala pravoslávie. Po odtrhnutí výrazne kresťanského Južného Sudánu v roku 2011 vyznáva zvyšok krajiny (viac než 95% obyvateľov) islam. Sudán sa riadi tradičným islamským právom šaria.

Meriam, v tom čase v 8. mesiaci tehotenstva sa s putami na rukách a jej 20-mesačným synom vrátila do väzenia. V týchto veľmi ťažkých podmienkach, 27. mája - deň pred Oddaním Svätej Paschy, porodila dcérku. Jej manžel Daniel Wani, americký občan, potvrdil, že Meriam sa aj napriek neľahkej situácii pevne drží svojho presvedčenia o viere.

Rozsudok vyvolal vlnu kritiky zo strany občianskych, náboženských i humanitárnych organizácií a nespočetného množstva ľudí okolo sveta. „Amnesty International verí, že Meriam je väzňom svedomia, odsúdená iba na základe svojho náboženského vyznania, a musí byť okamžite a bezpodmienečne prepustená,“ povedal zástupca organizácie pre Sudán Manár Idris.

Posledný májový týždeň, Metropolita Pravoslávnej cirkvi v Amerike Tichon, vyzval duchovenstvo a veriачich tejto cirkvi, aby prinášali svoje modlitby Bohu za Meriam, za jej rodinu, a taktiež aj za všetkých trpiacich pre vieru v Isusa Christa. „Nech ich Hospod' Boh utešuje i posilňuje počas tohto nepredstaviteľného utrpenia. Takisto aj my, zamyslime sa nad svojou oddanosťou viery v Isusa Christa a pouvažujme, či by sme aj my mali takú silu ducha a vytrvalosť zopakovať slová mučeníkov i neoblomné slová Meriam: „Som kresťankou a navždy ňou ostanem!“, keby sme sa ocitli v podobnej situácii.“

Prosím Vás, drahí naši veriaci, aby sme aj my predniesli svoje modlitby za skoré oslobodenie Meriam a jej prinavrátanie sa do svojej rodiny pomocou Hospodina nášho Trojjediného Boha.

Pripravila: **Silvia Knapová**

Zdroje:

<http://oca.org/news/headline-news/prayers-and-petitions-for-ethiopian-orthodox-woman-sentenced-to-death>
<http://oca.org/news/headline-news/impending-release-of-mother-condemned-to-death-by-sudanese-court-repor>

DACHCOM s.r.o. je strechárskou firmou, ktorá si za svoj prvoradáci cieľ vytýčila najvyššiu kvalitu a spoľahlivosť strešných konštrukcií. Sme najväčšou špecializovanou predajňou strešných materiálov v širokom okolí. Záruka 60 mesiacov na prevedené práce.

DACHCOM s.r.o., Dovičák Ján, Hviezdoslavova 1328, 091 01 Stropkov

Kontakt: 0903 910 331, 054/718 16 80, **e-mail:** info@dachcom.sk, **www.dachcom.sk**

Dorohý vozl'ublený braťa i sestry v Christu!

Večirňa je spoločnov večirňov bohoslužbov Pravoslávnoj cerkvi, kotra ša vykonavat v predvečir.

Večirňa nam predstavuje hlavni stvoriňa švita, výhnaňa prarodičiv z raja i prichod našoho Spasiteľa Iisusa Christa na švit. V tot večirňyj čas je pre čelovika – christijana normal'ne, prirodžene ďakovati Hospodu Bohu za Joho blaha, korty nam davat cil'jy deň. Od rana do večera veľo razy zhrišyme, zarmučujeme Hospoda Boha svojim žyvotom, a proto je potrebne prositi od ňoho odpuščiňa našych hrichov. I dnejs nam večirňa predstavuje vo svojich prekrasných pisnach, čitaňach, molitvach, sýmboloch, blahyj žyvot prarodičiv v raju, dalej i ich chudobu, tažkosti a ich strach po pad'i do hricha. Zobražuje ša tu tiš prisľub danyj od Otca nebesneho o Spasiteľovi švita, a toto ša predstavuje v osobi svjaščennika, kotryj vychodit pred carský dverý, čitat molitvu a je to obraz Spasiteľa jak Prihovorcu za padlých prarodičiv, i ich viru a viru ich potomstva. Zobražuje ša tu historija Staroho Zákona, stav starozakonných ľudej za Mojžiša, ked jim byl danyj pisomňyj zákon. Večirňa nam tiž pripominat dobu prorokiv, kral'iv a vodciv vývolenoho naroda, až do samoho prichodu na Zemľu sľubeneho Spasiteľa švita. Na večirni, po načal'i obyčným, a po prijdite poklonimsja... 3-raz nasľiduje: „Psalm 103 - Blahoslovi, duše moja, Hospoda...“, nazývanyj jak začatočnyj, a tot psalm nam odhaľuje historiju stvoriňa švita i čelovika. Vira v Boha, presvidčat virujuščoho čelovika, že čelovik na počiatku po stvoriňu, byl prekrasnýj i dokonalýj tak, jak i prekrasnýj a dokonalýj byl aj cil'jy švit. Takýj čistýj pered Bohom, naš prarodič hvaril s Bohom, tvarom v tvar. V tým psalmi ša hlavni oslavuje Boh, kotryj zjavil sebe v stvoriňu švita – mudrým, všemohučim i všeblahým. Ked svjaščenic kadit v chrami, tot chram ša naplnije kadidlovom vonou – tymianom, pripominat nam to milost' Svjatoho Ducha, kotryj ša vznášal nad stvoriňom, Joho pritomnojsť v serediňi stvorených bytostej a šytko vo švit'i.

Dalej na večirni špivame, molime ša „Hospodi, vozzvach k Tebi, uslyši mjá...“, i s viršami psalmov 140.,141.,129.,116., kotryj napisal car David. Podobni jak starozakonnýj Izrail' i novozakonnýj hrišnik, prežyl deň v hrichoch, ukladat ša ku spaňu, výprošuje od Hospoda Boha odpuščiňa svojich hrichov a prinašat Mu pokajanije slovami:

V peršim riadi psalmom 140 „K Tobi volam, Hospodi, ponah'aj ša ku mi, nasluchaj mojomu holosu, ked volam ku Tobi. Naj je moja molitva kadidlom pred Tobov a dvihana ruk podvečernov obeťov“.

Ďalej druhým psalmom 141 a toty ďalši slova majut rovnaku myšlienku „K Tobi hľadať moji oči, Hospodi, Hospodi: ja v Tebe dufam, nezav na žyvota. Z pasti, što mi nastavilli ňa zachraň, i od sidloch pachateľov nepravosti.“

Výved' mi dušu z areštu, žebý jem oslavoval Tvoje meno! Spravodlivý ňa obklopat, keď prejavíš mi dobrod'íňa“.

Potím tret'ím psalmom 129. „Zhlbokosti volamku Tobi, Hospodi. Hospodi, čuj holos mij: naj uzrjat Tvoji ucha holos mojoho naljehavosti. U Tebe je šak odpuš'íňa, žebý ša Ťa bojal'i. Na Hospoda čakam, na Joho slovo čakat moja duša.“

A posledný psalm 116 „Chval'te Hospoda všýtký narodý! A oslavujte Ho všýtký ľude! Bo nesmirna je Joho milojst ku nam a virnojst' Hospodova je naviký“.

Daľej idut na večirňi „Svite tichýj...“ - „Tiche švitlo svjatej slavý nesmerteľneho Otca nebesneho, svjatoho, blaženoho, Iisuse Christe! Keď sme priš'li ku zapadu Slonka i vid'il'i večirnu žaru, ospivujeme Otca, Syna i Svjatoho Ducha, Boha. Sýnu Božýj, po všýtký časý dostojnýj jes toho, žebý jes býl ospravedlňenýj preľubeznými holosami, bo davaš žývot, za što Ťa švit zvelebuje“

I potím daľej na koncu večirňi špivame: „Nýňi otpuš'čaješi rabá Tvojeho, Vladýko...“ - „Teraz prepuš'taš, Hospodi, svojoho služobnyka podľa svojoho slova v pokoju, bo moji oči vid'il'i Tvoje spasiňa, kotré jes prihotovil pred tvarov všýtkých ľudej: jak švitlo, kotré ša zjavit pohanom a oslavit Tvij ľud Izrail'a“.

I na koniec bý jem choťil povisti to, že vidime jak na večirňi, tak i na každoj bohoslužbi, je porjadok, harmonia a každa čajst bohoslužbý ma svij hlubokýj význam, sjahat do historiji cerkvi i do Staroho Zakona. Proto mý christijane choďme s láskov, rodost'ov, pokorov do chrámu Božoho, bo tam ša stritavame i dohvarjame so samotným Hospodom Bohom našým Spasiteľom, Presvjatov Bohorodicov i so vsimi svjatými.

Christos posredi nás!

Prihotovil: **Ioánn Haladej**

Použitá literatúra:

Sväté písmo - žalmy.

Liturgický rok v pravoslávnej cirkvi Prot. Peter Kormaník.

Ctihodný Prokop Sázavský

životy svätých

Po zosnutí svätého Václava, jeho brat Boleslav priviedol do Čiech nemeckých kňazov s latinskou službou, ktorú ani oni sami dobre nechápali. V roku 967 pápež ustanoviac svojho prvého biskupa pre Prahu, Ditmara, výborne ovládajúceho slovanskú reč, napísal, že Božská liturgia sa má slúžiť “nie podľa obradov bulharských alebo ruských, alebo slovanským jazykom, ale podľa poriadkov Rímskej cirkvi“. Proti slovanskej bohoslužbe aktívne vystupoval a zavádzal latinizáciu v Čechách hlavne druhý pražský biskup, rodom Slovan, Vojtech – Adalbert, ktorý v svojom čase získal vzdelanie v Magdeburgu. No nehľadiac na

to, slovanské pravoslávie sa v Čechách ešte držalo. Oživil ho hlavne prepodobný Prokop, zakladateľ monastiera na rieke Sázave svojimi hrdinskými skutkami. Svedectiev o tomto horlivcovi nie je mnoho. Sázavský mních, ktorý neuviedol svoje meno, napísal: “V čase kniežat'a Oldřicha žil pustovník menom Prokop, ktorý pochádzal z Čiech z dedinky Chotuň (medzi Kouřimí a Českým Brodom), ktorý ovláda slovanské písmo, donesené svätým Cyrilom, vo svete výborný kňaz žijúci čestným životom a čisto slúžiaci svätej tajiny, oblečený v mníšskom odeve, žil pevne vo viere, sám s jediným Bohom.“ V inom opise života svätého sa píše: Prokop, rodom Čech, syn zemianskych rodičov (Otec sa nazýval Vít a matka Božena), narodil sa v roku 970 v jednej dedine, zvyčajne nazývanej Chotiš. Jeho vážení rodičia, vidiac, že v dieťati prebýva Božia blahodať, dali ho v meste Vyšehrad učiteľovi slobodných náuk k výučbe, aby tam, učiac sa, bol poučený o nebeskej múdrosti – lebo tam vtedy prevládala výučba slovanského jazyka. Aj samotné jeho meno svojim gréckym pôvodom poukazuje na východnú tradíciu (gr. Prokopios = “človek, ktorý robí pokrok v práci“). Prokop sa ešte v rodičovskom dome učil slovanské písmo, čiže, rodičia ho pridržiavali pravidiel viery a života, zasiatych v Čechách svätým Metodom. Potom odišiel už do spomínaného Vyšehradu, kde prevládali náuky vyučované v slovanskom jazyku. Keď Prokop dokončil štúdium, tak sa oženil a mal syna menom Jimram, ktorý sa neskôr stal igumenom Sázavského monastiera. Rozhodol sa pre duchovný stav a stal sa kňazom slovanského obradu, aj keď v Čechách boli vtedy kňazi aj latinského obradu. Kňazi v Čechách boli až do 12. storočia spravidla ženatí. Až v roku 1143 pápežský legát poslaný do Čiech, odlúčil kňazov od ich manželiek. Keď mu zomrela manželka, uchýlil sa do sázavských lesov a žil tam ako pustovník v chatrči, ktorú si postavil. Vyznačoval sa jednoduchosťou a láskou k tým, ktorí boli v núdzi. Žil veľmi prísne, podľa vzoru svätého Jána Krstiteľa. Obrábal kúsok pôdy, ktorý mu poskytoval chlieb a iné pokrmy a jedol taktiež aj lesné plody. Tento spôsob života si zvolil, aby činil pokánie. Za to, že sa české kniežatá väčšinou odsudzovali cyrilometodskému

dedičstvu a pridržovali latinskej cirkvi, ktorá bola nášmu národu cudzia a bola reprezentovaná cudzími kňazmi. V sázavskej samote našiel svätého Prokopa knieža Oldřich, ktorý ako čestná výnimka zmýšľal slovansky. Podľa povesti prenasledoval raz na poľovačke zviaza a znenazdajky spozoroval v hustom lese pustovníka pri jaskyni. V rozhovore ho pustovník poprosil o postavenie chrámu na počesť sv. Jána Krstiteľa a taktiež knieža schválil jeho plány založiť monastier, v ktorom by sa slúžila slovanská liturgia a vychovávalo by sa v ňom slovanské kňazstvo a mnišstvo. Dobré knieža sa veľmi potešilo takejto prosbe blaženého Prokopa a poskytlo mu pri tom svoju pomoc. Okrem toho prideliť monastieru pôdu, pastviny a lesy okolo rieky Sázavy. V sázavskom monastieri bola aj škola a učiteľom mladých mníchov sa stal sám svätý Prokop. Bol znály slovanského písomníctva a prepisoval slovanské bohoslužobné a modlitebné knihy. Pestovalo sa tam taktiež umenie, spev, maliarstvo a staviteľstvo. Táto škola sa preslávila po celej krajine. Bohoslužby konané podľa východného obradu, a hlavne slovanský jazyk, vábili do monastiera zástupy pútnikov. Svätý Prokop miloval svojich mníchov, a prísne dbal na úzkostlivú disciplínu. Bol hrdinom odriekavého života, skúseným vodcom duší na ceste ku kresťanskej dokonalosti, utvrdený v pokore a sebazaprení. Pritom bol vždy veselej tváre a plný dobroty ku všetkým ľuďom. Žiť pravoslávny spôsobom života sa stávalo stále ťažšie a ťažšie. Nasvätého Prokopa doľahol veľký smútok. Tridni pred svojou smrťou zvolal svätý bojovník svojich bratov, vzájomne sa požiadali o odpustenie a upozornil ich na nadchádzajúce prenasledovania, ktoré budú počas vlády Spytihněva (1055 – 1061), no zároveň ich ubezpečil, že to nebude trvať dlho a ďalší vládca bude k nim už prívetivý. Svätý Prokop zosnul na sviatok Blahoviščenia Bohorodici, 25. marca v roku 1053. Jeho hrob v kláštornej chráme sa stal pútnickým miestom Čechov. Ním zhaslo českému národu vzácne svetlo, odišiel úprimný vlastenec, verný strážca cyrilometodského dedičstva a v svojej dobe učenec na slovo vzatý. Vo svätom Prokopovi zomrel bohumilý zástanca slovanskej Cirkvi. Roku 1588 dal arcibiskup Medek odkryť hrob a previezť ostatky sv. Prokopa do Prahy. Sväté ostatky sv. Prokopa boli v roku 1987 skúmané. Dospeli k nasledujúcemu záveru: Za autentické ostatky sv. Prokopa môžeme s veľkou pravdepodobnosťou považovať dva zlomky lebky, uložené v relikviári chrámu Všetkých svätých v Prahe, pravá tibia (kosť) uložená v relikviári v Chráme sv. Vojtecha v Broumově a zlomky kostí v relikviári chrámu Presvätej Bohorodici na Sázave. Tak v samom centre Európy v nerovnom súboji zhaslo ohnisko slovanskej kultúry, no jeho činnosť nevyšla nazmar. Kultúrne cennosti, ktoré v ňom vznikli, prežili za hranicami Čiech, obzvlášť v Rusku, s ktorým bol život Sázavského monastiera veľmi úzko spätý.

Spracovala: **Nika**

Zdroj: <http://www.pconitra.sk/>

Počajevskaja

Ikona Božej Matky

Táto ikona sa nachádza v Počajevskej lavre okolo 300 rokov. No ešte dávno predtým na Počajevskej hore spočinula blahodať Božej Matky. Viac než pred 500 rokmi, keď hora ešte nebola obývaná, sa usadili dvaja mnísi. Raz po obvyklej modlitbe jeden z nich uvidel na vrchole hory Bohorodičku obklopenú plameňom stáť na kameni. Toto všetko boli dôstojní vidieť aj druhý mních a jeden pastier, ktorý sa volal Ján Bosoj. Na kameni, kde stála Bohorodička, navždy ostal vtlačený odtlačok pravej nohy Prečistej. V roku 1559 metropolita Neofit, keď prechádzal z Konštantínopola cez Volyňu, navštívil Annu Hojskujku na statku Urľa a pri odchode jej ako požehnanie nechal ikonu Božej Matky z Konštantínopola. Pri ikone sa začali diať zázraky, a tak ju dali mníchom, ktorí sa usadili na Počajevskej hore. Na skale postavili chrám a založili monastier. Od tej doby sa ikona začala nazývať Počajevskou. Pred ňou sa po modlitbách uzdravili veriaci z rôznych chorôb. Zázraky sa udiali nielen pravoslávny, ale aj katolíkom, či židom. V roku 1675 ikona zázračne ochránila monastier počas tureckého obliehania. Sviatkovanie ikony je ustanovené na 23. júla/5. augusta a 8./21. septembra.

Modlitba: K Tebí, o Bohomáti, molítvenno pritekám mý hrišnji, čudesá Tvojá vo svjaťij lávri Počajevst'ij javlennaja pominájušče i o svojich sokruša-juščesja prehrišenijich. Vímy, Vladýčice, vímy, jáko ne podobáše nám hrišnym česohó prosíti, tótkmo o jéze právednomu Sudijí bezzakónija náša ostáviti nám. Vsjá bo, námi v žitijí preterpínnaja, skórbi že i núždy i bol'izni, jáko plodý padeníj nášich prozjabóša nám, Bóhu sijá na ispravlénije náše popúščájušču. Tímže vsjá sijá ístinnoju i sudóm svojim navedé Hospód' na hrišnyja rabý svojá, íže v pečálech svojich k zastupléniju Tvojemú, Prečístaja, pritekóša, i vo umiléniji serdec k Tebí vzyvájut síce: hrichóv i bezzakónij nášich, Blahája, ne pomjaní, no páče vsečestnýja rúci Tvojá vzdvižšij, k Sýnu Tvojemú i Bóhu predstáni, da l'ú'ri sod'ljannaja námi otpústit nám, da, za premnóhaja neispólnennaja obiščánija náša, licá svojehó ot rabóv svojich ne otvratít, da blahodáti svojejá, spaséniju nášemu posóbstvujuščija, ot dúš nášich ne otímet. Jéj, Vladýčice, búdi spaséniju nášemu chodátajica, i malodúšija nášeho ne vozhnušávšijsja, prízri na stenánija náša, jáže v bidách i skórbech nášich pred čudotvórnym Tvojím óbrazom voznósim. Prosvítí umilénnymi pómysly umý náša, víru nášu ukripí, nadéždu utverdí, l'ubvé sladčájšij dár spodóbi nás prijáti. Sími úbo,

Prečistaja, darováňmi a ne boľízňmi i skorbmi živót náš ko spaséniju da vozvódsitsja, no ot unýnija i otčájanija dúšy naša ohraždájusčiči, izbávi nás malomóščnych ot nachod'áščich na ný bíd i núžd, i klevety čelovíčeskija, i boľíznej nesterpímých. Dáruj mír i blahoustrojénije žitel'stvu christiánskomu predstátel'stvom Tvojím, Vladýčice, utverdí pravoslávnuju víru vo straňi našej i vo vsém míri. Cérkov apóstol'skuju i sobórnuju umaléniju nepredázď, ustávy svjatých otéc navíki nepokolebímy sochraní, i vsích k Tebí pritekájusčičich ot róva pohíbel'naho spasí. Ješčé že i jéresiju prel'sčenných brátij nášich, ilí víru spasíteľnuju vo chrichóvných strastéch pohubívšich, páki ko ístinňij víri i pokájaniju privedí, da vkúpi s námi Tvojemú čudotvórnomu óbrazu poklaňájusčesja, Tvoje predstátel'stvo ispovídat. Spodóbi úbo nás, Presvjatája Hospože Bohoródice, ješčé v život'í sém pobídu ístinu Tvojím zastuplénijem uzríti: spodóbi nás blahodátuju radosť prežde končiny našeja vosprijáti, jákože dré-vle naséľniki počájevskija tvojím javlénijem pobidíteli i prosvítiteli ahárja pokazála jesí: da vsí mý blahodárnym sérdcem vkúpi so ánhely i proróki i apóstoly i so vsími svjatými tvoje milosérdije proslavl'ajušče, vzdadím slávu, česť i poklonénije v Trójici pivájemomu Bóhu, Otcú i Sýnu i Svjatómu Dúchu, vo víki vikóv. Amíň.

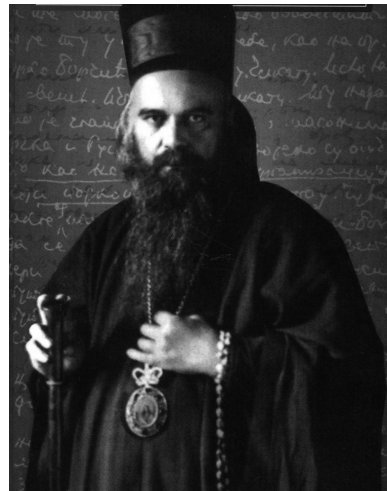
Pripravila: **Juliána Polakovičová**

Zdroj textu: <http://iconworld.ru/products/50>

Sv. Nikolaj Srbský (Velimirovič)

na zamyslenie

„Požehnaj nepriateľov mojich Hospodine. Aj ja im dobrorečím a nepreklinám... Oni namiesto mňa vyznali hriechy moje pred svetom. Oni ma šibali, keď som sa ja zdráhal šibať samého seba. Oni ma trápili vtedy, keď som utekal pred útrapami. Oni ma hanili vtedy, keď som ja sám sebe lichotil. Oni na mňa pľuvali vtedy, keď som sa sám sebou pýšil. Požehnaj mojich nepriateľov Hospodine, aj ja im dobrorečím a nepreklinám. Keď som sa ja robil múdрым, oni ma nazývali hlupákom. Keď som sa robil mocným, oni sa mi smiali ako trpaslíkovi. Keď som chcel viesť ľudí, oni ma tlačili do pozadia. Otok preklína nepriateľov, lebo nevie. A syn im dobrorečí, lebo vie. Lebo vie syn, že mu nepriatelia nemôžu siahnúť na život. Preto slobodne kráča medzi nimi, a modlí sa Bohu za nich.“

Preložil: **prot. Peter Savčak**

Vypočuj moju modlitbu (6.časť)

Sväté Písmo

Posledné dva verše štvrtého žalmu tvoria nádherné Dávidovo vyznanie Božiemu dobrodeniu, ktoré sprevádza človeka celým jeho životom a odhaľuje sa raz ako výchovné dopustenie skúšky a inokedy ako požehnanie blaha a radosti.

4, 8 – דָּלַגַּז עֲרֵי כַּעֲרָאִיעַ בְּזַ עֵרְדָּצִי מוֹעֵמֶז: וְ פִּלּוֹדָּ פִּשְׁעֵנִיָּצִי, בְּיַחַּ הֵּ עֲלֵא עֲבֹעִו וְ מִנְּוֹרְחֵנִשְׁלֵא: – Môjmu srdcu si daroval radosť: vd'aka svojim plodom pšenice, vína a oleja sa rozmnožili – V tomto verši kráľ a prorok Dávid pokračuje v myšlienke predchádzajúceho verša, kde poukázal na veľké Božie dobrodenie (dar svetla) a svoje slová tak, ako predtým, rozdelil na dve časti. Prvá časť je doplnením slov o odtlačení sa Božieho svetla na ňom a jeho druhoch, čoho dôsledkom je veľká radosť v jeho srdci a druhá časť je opätovným návratom k tým ľuďom, ktorí pre svoje blaho nevidia pôvodcu blaha – Boha. Medzi exegétmi neexistuje pri tomto verši jednota, komu sú určené posledné Dávidove slová. Jedni sú toho názoru, že ich prorok hovorí svojím druhom, ktorým vyčíta, že sú príliš pripútaní k pozemským blahám a nepremýšľajú nad tým, od koho pochádzajú. Druhí ich smerujú k tým, ktorých predtým Dávid nazval ťažkého srdca, k tým, ktorí hovorili: kto nám ukáže blahá, k tým, ktorí teraz bohatnú, majú sa dobre, rastie nielen ich počet, ale aj sila. Je to odhalenie ich nevďačnosti.

„Môjmu srdcu si daroval radosť.“ – Veselosť srdca nepochádza z vonkajších predmetov (podnetov), pretože to je iba veselosť očí, radosť v srdci sa môže zrodiť iba v čistej duši ako dôsledok Božieho požehnania. Skutočná veselosť a útecha srdcu sa dáva Svätým Duchom pri modlitbe. Kto bude prebývať v modlitbe neustále, ten sa akoby zapriahol s Bohom k Jeho svätosti, získa radosť do svojho srdca. O takejto radosti hovorí Dávid. Nemá totiž veľa dôvodov na telesnú radosť. Je prenasledovaný vlastným synom, neustále musí zápasiť o holý život, často nemá ani základné prostriedky k obžive a odpočinku. No predsa len v tomto ťažkom rozporení tela sa jeho duša (srdce) raduje, pretože cíti neustálu Božiu prítomnosť, Jeho pomoc a ochranu.

Mnohí ľudia sú však vzdialení od takéhoto uvažovania. V čase hojnosti sa netrápia o zajtrajšok, v čase biedy hľadajú výhovorky a ospravedlňujú svoju lenivosť poukázaním na nespravodlivú Božiu prozreteľnosť, ktorá nerozdeľuje blaho ľuďom tak, ako si to oni predstavujú. Sú to ľudia malodušní a kvôli nim Boh dáva blahá aj pre zmysly.

Svätý Ján Zlatoústý hovorí, že sa prorok získaním radosti srdca naučil milovať múdrosť, prehliadať pozemské veci, túžiť po veciach večných, skutočných a pravých. Týmto darom ho pozdvihuje v nádeji na večnosť, upriamuje jeho myseľ k budúceму životu a predtým, než okúsi večné blahá, odkrýva mu nádej na ne. Bol tu čin blahej Božej prozreteľnosti. Sv. Ján Zlatoústý tu vidí aj predobraz Christovho učenia o nepripútaní srdce ľudí k hmotným a pozemským veciam: „Nezhromažďujte si poklady na zemi... V nebi si zhromažďujte poklady...“ (Mt 6, 19–21). Lebo bohatstvo je pre neskúsených a duchovne nevypelých ľudí skôr cestou k poškvrnenému životu, chudoba je matkou múdrosti, ktorá plodí cnostný život.

„Vd'aka svojim plodom pšenice, vína a oleja sa rozmnožili.“ – Prorok tu vymenúva iba to, čo je pre život nevyhnutné, t.j. pšenicu, víno a olej, čím však poukazuje aj na všetky ostatné blahá. Aj v súčasnosti sa v Cirkvi na Litiji uskutočňuje požehnanie chleba a týchto troch potravín a prosba k ich rozmnoženiu pre ľudí na celom svete. Hoci sú tieto slová proroka výčitkou a Boh si želá, aby ľudia neboli pripútaní k pozemským

veciam, samozrejme, nevzal ľudom pozemské blahá. Keďže sme ľudia, ktorí máme telo a nemôžeme žiť bez telesných vecí (obživy), aj tie Boh požehnáva hojne, t.j. koľko nám skutočne treba. A aj keď Boh niekedy obmedzí svoje dary, aj tým dáva vedieť o svojej starostlivosti – vtedy povzbudzuje ľudí k väčšej aktivite, vyťahuje ich z lenivosti a priťahuje ich k modlitebným prosbám o Jeho dary.

4, 9 – ВЪ МИРѢ ВЪСПѢ А҃ЩЕ И ПОЧИѢ, Г҃АКѢ ТЫ, Г҃ДН, С҃ДННАГО НА А҃ПОКѢННН ВЪЕЛНѢЗ МЛѢ С҃НН. – **V pokoji naraz zaspím aj odpočiniem si, pretože Ty, Hospodine, samotného si ma usadil v nádeji** – Tento verš je nádherným ukončením žalmu, v ktorom Dávid predkladá učenie o Božej prozreteľnej starostlivosti o človeka. Veľmi dobre si uvedomuje, že Boh je v jeho živote prvým, že bez Neho by nebol tým, čím je. Preto opisuje ďalší spôsob Božej prozreteľnosti, ktorá spočíva v tom, že Boh vernému človeku dáva počas spánku odpočinutie, potrebný oddych a že nádej, ktorá sa usídlila v prorokovom srdci je nádejou spásy.

„Naraz zaspím aj odpočiniem si.“ – Spať a pritom si odpočinúť nie je to isté, pretože sú takí, ktorí síce spia, no bez odpočínutia a ráno sa budia unavení a strhaní. Je to dôsledkom ich života – trápia sa, starajú sa o zbytočnosti, naháňajú sa za márnosťami, rozptyľujú svoju myseľ na mnohé daromnosti, nevedia sa odpútať od svojej telesnosti. Samotný Dávid zaspáva pokojne, hoci nepriatelia sú veľmi blízko. Spí i odpočíva naraz (вкупѣ).

Odpočinutie v spánku je dar od Boha. Keď nahliadneme do večerných modlitieb nájdeme tam mnoho prosieb o odpočinok a pokoj. V prvej modlitbe sa napríklad hovorí: „Daj mi, Bože, v túto noc spať v pokoji...“ Večerné modlitby však smerujú presne k tomu istému, k čomu Dávid vyzýva v tomto žalme (v. 5) – každodennému vyznávaniu hriechov pred uložením sa na lôžko. Prečo? Lebo pokojný spánok, hoci je darom od Boha, je priamo závislý na čistote našej duše, keď nás naše svedomie neupozorňuje na žiaden hriech, pre ktorý by sme sa počas noci trápili. Preto pokojný spánok a odpočinutie vyžaduje každodenné vyznanie hriechov.

„Pretože Ty, Hospodin, samotného si ma usadil v nádeji.“ – Ty si ma usadil, hovorí prorok, mimo bezbožných ľudí v nádeji spasenia. Svätý Ján Zlatoústý sa zamýšľa, prečo prorok povedal, že v nádeji ho Boh usadil samotného. Znamená to, že žije mimo poškvrnených, zvrhlých, hriešnych ľudí. Je to veľmi spravodlivé, pretože, ako telo často hynie od infekcie šíriacej sa vzduchom, tak aj duša často trpí kvôli spoločovaniu sa s hriešnymi ľuďmi (pozri Ž 1). V Prísloviach sa o tom tiež veľa hovorí – nestačí sa len vyhýbať zlým ľuďom, ale treba od nich utekať a nespoločovať sa s nimi.

Obsah štvrtého žalmu môže slúžiť ako poučenie o veľkej hodnote dôvery v Boha a úplného odovzdania sa človeka Božej vôli. Tento žalm môžeme nazvať večernou modlitbou k Bohu, a preto sa nachádza v poriadku Veľkého večerija.

Pripravil: **protodiakon Ján Husár**

Použitá literatúra:

ФЕОДОРИТ КИРСКИЙ, бл.: Изъяснение псалмов. Москва 2004. ISBN 5-94625-081-7.

ИОАНН ЗЛАТОУСТ, св.: Творения. Том 5. Свято-Успенская Почаевская Лавра 2005.

ВАСИЛИЙ ВЕЛИКИЙ, св.: Беседы на псалмы. Московское Подворье Свято-Троицкой Сергиевой Лавры, 2000.

ПСАЛТИРЬ в святоотеческом изъяснении. Свято-Успенская Почаевская Лавра 1998. ISBN 5-86868-103-7.

РАЗУМОВСКИЙ, Г.: Объяснение священной Книги псалмов. Москва 2006. ISBN 5-7429-0120-8.

7/2014

13

Narodenie Jána Krstiteľa

Sväté Písmo

Alžbetin čas sa naplnil a porodila syna, ktorého jej sľúbil anjel. Ako bolo zvykom Židov, zišli sa susedia i príbuzní, tešili sa spolu s rodičmi a velebili Boha za jeho veľké milosrdenstvo, ktoré im prejavil.

Obriezka dieťaťa bola ustanovená ešte za čias Abraháma (1 Mjž 17, 11-14), bola vyžadovaná Mojžišovým zákonom (3 Mjž 12,3). Obriezka sa uskutočňovala v rodinnom dome. Bola to teda veľká udalosť, na ktorú sa pozývali príbuzní a známi. Právom otca bolo dať dieťaťu meno. Keďže Zachariáš bol nemý, prítomní navrhovali, aby dieťa pomenovali po otcovi, čiže Zachariáš, čo v tých časoch bolo bežné. Alžbeta však oznámila prítomným, že meno dieťaťa bude Ján, lebo vedela, že toto meno Boh oznámil prostredníctvom anjela.

Prítomní sa držali obyčaje z dôvodu, že v tejto rodine nebol nikto, kto by nosil meno Ján. Pýtali sa preto Zachariáša, aby dal znak, ako majú dieťa pomenovať. Zachariáš poprosil tabuľku a na ňu napísal. „Ján bude jeho meno“. Prítomní boli prekvapení, že sa rodičia zhodli na mene dieťaťa, no najviac boli udivení, že Zachariáš v tej chvíli začal hovoriť a velebiť Boha.

Zachariáš v prorockom osvietení predvídal príchod Mesiáša i Jeho kráľovstva a velebil Boha za dielo spásy. A je nepochybné, že prítomným vyrozprával celý svoj príbeh o zvestovaní narodenia svojho syna Jána Krstiteľa. a všetkým naplnila bázeň a po celom hornatom kraji Judska sa rozprávalo o tejto mimoriadnej udalosti. Mnohí hovorili: „Čo len bude z tohto dieťaťa?“ Odpoveďou na túto otázku bol Zachariášov chválospev, ktorý vyslovil z vnuknutia Svätého Ducha. V prvom rade Zachariáš velebil Boha za dielo spásy a v druhom dáva proctvo o činnosti Jána Krstiteľa.

Podľa tradície Alžbeta odišla v čase betlehemskeho vraždenia s dieťaťom na púšť, lebo Herodes po príchode mudrcov si spomenul i na Jána. Zachariáš v tom čase vykonával kňazskú službu v chráme, a keďže neprezradil miesto pobytu svojho syna, bol zabitý priamo v chráme.

„Dieťa však rástlo a mocnelo na duchu. Žilo na púšti až do dňa svojho verejného vystúpenia pred Izraelom.“ (Lk 1, 57-80)

Pripravil: **Miroslav Knap**

zdroj: PRUŽINSKÝ Š., Evanjelium podľa Lukáša, Pravoslávne biblické komentáre 3/1, Prešovská univerzita v Prešove, Pravoslávna bohoslovecká fakulta 2005, s. 67-73.

Detská stránka

súťaž

Milé deti, v tomto čísle Istiny sme si pre Vás pripravili zopár úloh. Veríme, že sa niečo nové naučíte. Úlohy nám zašlite prosíme do redakcie Istiny najneskôr do 30.07.2014. Vyžrebovaný výherca bude odmenený. Prajeme Vám veľa úspechov!

1. Aký sviatok sa skrýva v osemsmierovke?

A	R	O	D	O	E	F	P	R
L	G	A	N	E	L	E	J	E
E	O	A	L	O	E	O	Ž	B
V	E	N	P	I	S	F	E	E
T	R	I	Z	I	A	I	Y	K
I	R	I	N	A	J	L	P	K
N	R	A	N	I	L	A	G	A
A	V	E	K	S	A	R	A	P

Pomôcky: Agapija, Alevtina, Feofila, Galina, Feodora, Elesa, Jelena, Irina, Paraskeva, Rebekka

Tajnička má 16 písmen.

..... . B O H O R O D I C I

2. Prepíšte básničku od Ludmily Šandalovej písanými písmenkami:

Nauč ňa pravďi

Padat' dodžik na travičku,
na poľovýj kvit.

Či mať nebo vlahu vičnu?
Hledam odpovid'.

Čom sonečko teplo davat'
a čom zemľa chl'ib.

Čom u vod'i rýbka plavat'
a ptach v hňizd'i spyť?

Zerenko je perše jedno,
v kolosku je v liťi.
Ľubyt' mama s tatom vjedno
v svojim domi d'ity.

A či pčolka v kvitki každ'ij
najde dobrýj med?
Nauč ňa, Isusku, pravďi,
naj uhašu smed.

3. Vymaľujte obrázok:

ST. PETER

ST. PAUL

„Deti – živé kvety zeme.“

Maxim Gorkij Peškov

Bratstvo pravoslávnej mládeže v Humennom
a Pravoslávna cirkevná obec v Humennom

organizujú

Detský letný tábor

v dňoch od 28. júla do 2. augusta 2014
v dedinke Ulič pri Snine.

Odchod autobusu od chrámu je o 8⁰⁰ hod.

Cena za pobyt je 60€.

Zľavy (posudzuje o. duchovný):

- deti, ktoré navštevujú pravoslávne náboženstvo – 50€
- aktívni členovia BPM v Humennom – 45€

Nezabudni !

- ✦ preukaz poistenca a modlitebnú knižku
- ✦ oblečenie na túru, do chrámu, na športovanie
- ✦ hygienické potreby
- ✦ vreckové
- ✦ nejaké hry, ak chceš

Prihlásiť sa môžete **do 7. júla 2014**
osobne v chráme
alebo telefonicky na nižšie uvedených číslach.

Tešíme sa na Vás!

o. duchovný – 0911 966 483

vedúca BPM – 0918 796 576

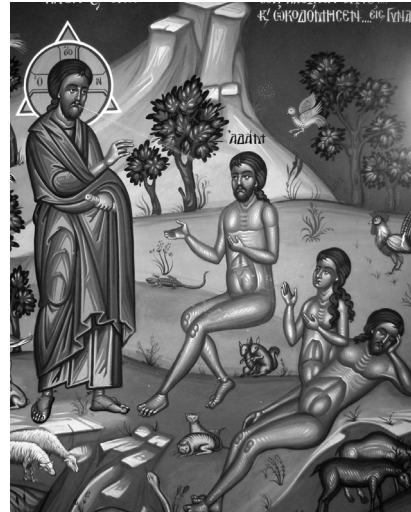

Človek

základy viery

Človek je jedinečným stvorením Boha, jediný stvorený na Boží obraz, podľa Božej podoby (1Mjž 1, 26). Bol vytvorený z prachu v šiesty deň z mimoriadnej Božej vôle. Bol stvorený, aby dýchal, aby poznal Boha a vládol všetkému, čo Boh vytvoril. Človek je povolaný na vyššie poslanie ako je poslanie anjelov. To preto, že Christos, ktorý je skutočne dokonalý človek a posledný Adam, ktorého „Boh nad všetko povýšil a dal mu meno nad každé meno, aby pri mene Isus pokľaklo každé koleno tých, čo sú na nebi, na zemi aj v podsvetí a aby každý jazyk vykonával na slávu Bohu Otca, že Isus Christos je Pán“ (Fil 2, 9-11).

Z viery v Christa vyplýva, že človek je stvorený na život vysoko nadradený životu ostatných tvorov, dokonca i anjelov, ktorí oslavujú Boha a slúžia účelu spasenia človeka. Cirkvev považuje Máriu, Matku Christa za Čestnejšuju cheruvím, i slávnejšuju bez sraovníja sefarím, lebo presne to, čo súvisí s Máriou oslavujeme, čo ešte počas svojho pozemského života dosiahla sa očakáva pre všetkých „čo počúvajú Božie slovo a zachovávajú ho“ (Lk11,28)

Podľa pravoslávnej viery vidíme u človeka nesmiernu vznešenosť. Vidíme ho ako „najdôležitejšieho“ zo všetkých Božích tvorov, toho, pre ktorého Boh stvoril všetky veci „viditeľné a neviditeľné“. Tým, že je Isus Christos Božím Slovom a Božím Synom v ľudskej podobe, odhaľuje skutočný význam toho, čo znamená byť ľudskou bytosťou.

Podľa pravoslávia rast a rozvoj ľudskej bytosti a jej života nie je nikdy ukončený, pretože je stvorený na obraz Boží a podľa Božej podoby. Božie jestvovanie a život sú nevyčerpateľné a bezhraničné. Ľudská prirodzenosť je stvorená Bohom na to, aby rástla a rozvíjala sa celú večnosť cez spoluúčasť na Božej prirodzenosti. Človek je stvorený tak, aby sa stále viac až na veky vekov podobal Bohu, dokonca aj v Kráľovstve Božom na konci vekov, keď príde Christos v sláve, aby vzkriesil mŕtvych a daroval večný život tým, ktorí Ho milujú.

Svätí otcovia Pravoslávnej cirkvi preto učili, že bez ohľadu na to, aký stupeň vyspelosti a rastu človek dosiahne, akákoľvek je jeho sila, rozum, milosrdenstvo, znalosti a láska, vždy pred ním zostáva nekonečná možnosť účasti na stále plnšom živote Najsvätejšej Trojice. Skutočnosť, že ľudská podstata vnútorne napreduje smerom k dokonalosti vlastnej Bohu, dáva človeku zmysel života a zostáva preňho navždy zdrojom radosti a potešenia.

Spracovala: **Radka Baková**

Zdroj: HOPKO, Thomas, Základy Pravoslávnej viery I., Vierouka, Prešov, 2012, s. 41-43.

Otázky a odpovede

Otázka: „Sláva Isusu Christu! Otče, sme v prázdninovom období, v čase dovoleniek. Mám pocit, že sa z letných dovoleniek stáva fenomén dnešnej doby. Okolo letnej dovolenky je v mojom prostredí strašne mnoho „rečí“, začína sa to niekedy začiatkom roka otázkou: „Kam pôjdete toto leto na dovolenku?“. A v lete začína otázka: „Kde ste boli na dovolenke toto leto?“. Táto otázka trvá tak do konca roka, kedy sa zase po nejakom čase premení na tú otázku, ktorú som uviedol v texte ako prvú: „Kam pôjdete toto leto na dovolenku?“. Chcela by som sa opýtať, ako je potrebné kresťanský chápať dovolenku a aký má mať pre nás význam? Ďakujem.“

Odpoveď: „Sláva na viki Bohu! Na túto otázku by bolo potrebné odpovedať každému trochu ináč podľa toho, o akého človeka a o akú situáciu ide. Pokúsim sa načrtnúť aspoň základné myšlienky vo vzťahu k niektorým základným skupinám ľudí. Ak niektorí ľudia vnímajú dovolenku tak, že z nej robia takmer cieľ svojho života a neustále sa ňou zaoberajú, je to veľmi nezdravý jav. Viacerí duchovníci a teológovia upozorňujú na to, že veľkou príčinou častého cestovania a túžby po ňom je u súčasného človeka strata schopnosti byť v pokoji a tichu. Vyplýva to z toho, že vnútorný pokoj je dnes mimoriadne zriedkavý a tak sa ľudia snažia rozptýliť všetkým možným, len aby nemuseli byť sami so sebou, pretože v sebe majú veľa nepokojov, strachu a smútku. Takýto ľudia chcú radšej hľadať, vidieť a počuť stále niečo nové, aby sa nemuseli pozrieť do očí seba a niekedy dokonca aj preto, aby nemuseli byť „iba“ so svojimi najbližšími, pretože ani tí ich už veľmi nezaujímajú, netešia a vzťahy s nimi nie sú najlepšie. Všetci sme naplnení veľkým množstvom rôznych vášní, nepotrebných myšlienok a nereálnych emócií, ktoré v nás vytvárajú trvalý hluk a nepokoj. Dať si svoje vnútro do poriadku už dnes väčšina ľudí nevie, nevládze alebo nechce, pretože si to vyžaduje askézu (modlitbu, pôst, mlčanie, duchovné čítanie, pokánie, spoveď, Eucharistiu) spojenú spočiatku s istou námahou a toho je už schopný iba málokto. Tak niektorým ľuďom z ich pohľadu zostáva jediné - prehlušiť hluk v sebe iným hlukom, ktorý je príjemnejší, pretože je zvonku a tak majú pocit, že ich nemusí trápiť. Týmto ľuďom istý čas dovolenka síce naozaj dáva krátkodobú pomoc a únik z reality, no nerieši sa tým príčina ich trápenia, ktoré sa preto opäť vracia a pokračuje. Ich nezdravý vnútorný stav zostáva neliečený. Častá výhovorka, že to robia kvôli deťom alebo iným príbuzným neobstojí, pretože k venovaniu sa jedným ľuďom nie sú potrební ďalší ľudia a scenérie, ktoré opäť odpútavajú pozornosť od blízkych.

Trochu inou skupinou sú ľudia, ktorí hľadajú v dovolenke možnosť nájsť niečo užitočné pre svoje zdravie, intelektuálny, duševný alebo duchovný rozvoj. Táto skupina ľudí je na tom už oveľa lepšie, dovolenka môže pre nich mať naozaj pozitívny význam, môže prehĺbiť a upevniť vzájomné vzťahy medzi

ľuďmi a zdravotne, intelektuálne, duševne a duchovne ich obohatiť, no aj tu je potrebné byť triezvy a dať si pozor na možné úskalía a poblúdenia. Prvou vecou, na ktorú netreba zabúdať, je, že všetko je zdravé iba vtedy, ak to užívame s mierou a ak nám to blahoslovil Boh a Jeho Cirkev. Druhou vecou, na ktorú netreba zabúdať je, že nie všetky poznatky sú pre každého potrebné a užitočné. Je potrebné, aby človek

hľadal také poznatky, ktoré naozaj potrebuje a nie hocikaké a prázdne poznanie, ktoré je podľa apoštola Pavla v podstate bláznovstvom a „nadýma“, čiže privádza k pýche. Treťou vecou, na ktorú treba pamätať je, že nie každá emócia, umenie, či estetický zážitok dáva duši naozaj niečo užitočné, pretože to, čo je duševné, môže byť podľa slov apoštola Jakuba niekedy aj démonické, čiže od diabla. Je preto potrebné vyberať si iba takú krásu, ktorá je slušná, mravná a čistá. Aj poznávanie a vyžívanie sa krásami prírody by malo byť v prvom rade oslavou Boha, ktorý ju stvoril, aby sa aj príroda nestala ďalším z falošných božstiev, ktoré si človek vytvára, aby zabudol na všetkých a všetko, žiaľ aj na blízkych, modlitbu a konanie dobra. A nakoniec v poslednej oblasti, v oblasti duchovného hľadania, je tiež potrebné, aby sme boli opatrní a čestní, aby to bolo naozaj hľadanie duchovna a nie opäť iba hľadanie rozptýlenia a ďalších vecí, ktoré sme spomenuli vyššie, bez modlitby, svätých Tajín, zdržanlivosti, triezvosti, ticha, sústredenia, čítania, práce a bez lásky k blízkym, čiže bez Boha. V tejto oblasti necháme, nech prehovorí skúsený duchovník starec Paisij Svätohorský: „Všetci hľadajú pokoj, no pokoj k nám prichádza zvnútra. Tí, čo putujú od jednej svätyne k druhej, chcú nájsť Christa, no často biedni zabúdajú, že sa nachádzajú pri nich. Majú možnosť nájsť Ho bez námahy a oni sa vyčerpávajú a predsa Ho nakoniec nenachádzajú. Naozaj duchovný človek nenachádza pokoj v potĺkaní sa sem a tam a vyžívaní sa v rôznych pamätihodnostiach. Oni sú potrebné pre tých, čo trpia, pretože im pomáhajú trochu zabudnúť na svoje zlé rozpoloženie. Avšak duchovný človek, ktorý má útechu od Boha, nepotrebuje podobné veci. Ak človek nemá v sebe božskú útechu, ničím sa neodlišuje od svetských ľudí. Jeho snahy a zámery tiež budú neduchovné a svetské. Taký človek sa bude snažiť dosiahnuť pokoj s pomocou niečoho svetského. Mnohí prichádzajú na Svätú horu, navštevujú rôznych otcov, oduševňujú sa tým, čo počujú od každého, po svojom si to vysvetľujú, nechápu zmysel povedaného a nakoniec hovoria: „Veľmi dobre sme strávili čas!“. Keby navštívili nejakého jedného starca, keby s ním poradili a snažili sa splniť to, čo im povedal, získali by naozajstnú

pomoc. No to, čím sa oni teraz zaoberajú, sa nazýva „duchovná turistika“. Strácajú čas, bez cieľa sa trápia a nemajú z toho nijaký úžitok. A pritom, aké jednoduché by bolo, keby sa držali nejakého jedného otca a plnili to, čo počuli. Vtedy by cítili, že vnútorne sa zbavujú vyčerpanosti. No oni sa namiesto toho túlajú z jedného miesta na druhé a podobne, ako ľudia tohto sveta, oddychujú a vyžívajú sa z pohľadu na zelenú svätohorskú prírodu. Sú aj takí, čo hovoria: „Pôjdem k jednej Matke Božej, potom k druhej Matke Božej!“. No Matka Božia je len jedna a oni sa zaoberajú týmto chodením nie zo zbožnosti a zbožnej úcty, ale kvôli želaniu poprechádzať sa a rozptýliť. Z toho je vidno, že nemajú pokoja v duši“. To znamená, že duchovné púte napríklad na Svätú horu nie sú užitočné? „Pozri, dnes sa púte robia preto, aby priniesli aspoň malý úžitok, lenže ty vo vlakoch, lietadlách a hoteloch získaš skôr veľkú škodu. Všetko sa zosvetšilo. Aký úžitok môžeš mať z toho, že pôjdeš na duchovné miesto, keď tam uvidíš veľký svetský neporiadok? Preto, aby toto všetko bolo človeku na úžitok, je potrebné byť veľmi silným človekom. A ešte k tomu tí sprievodcovia pri exkurziách, čo rozprávajú a vysvetľujú pri chôdzi so skupinami pútnikov, by mali byť niekedy radšej ticho! Pretože nerozprávajú zbožne, napríklad: „Tu je Getsemanská záhrada, a tu je Najsvätejší Hospodinov Hrob“, ale rapotajú: „Toto je toto, toto je tamto, teraz cestujeme do Betlehema, tam prišli mudrci z Perzie“ a potichu odvážajú pútnikov dobre, že nie do Kuvajtu! Tomu človeku, ktorý čítal Sväté Písmo, a vie, kde je Hospodinov Hrob a kde Getsemanská záhrada, títo sprievodcovia nedajú možnosť sa sústrediť a pomodliť. Tieto rozprávania sú potrebné len pre tých, čo nečítali Sväté Písmo, no tí, ktorí idú na duchovnú púť do Svätej Zeme, ho čítali. Tak ľudia, namiesto toho, aby získali duchovný úžitok, zostávajú s popletenou hlavou. Ešte k tomu hneď utekajú od jednej svätyne k druhej a tak to, čo počuli, sa v nich neudrží. Niečo celkom iné je, keď pútnici aj sprievodcovia sú ľuďmi duchovnými, keď jedni aj druhí predtým prešli náležitou prípravou“. Z uvedených slov starca Paisija vidíme, že duchovná púť môže priniesť niektorým ľuďom úžitok, no len vtedy, ak sa človek na ňu dobre a duchovne pripraví, ak má duchovného sprievodcu a hlavne, ak má duchovný cieľ, ktorým je duchovné poučenie, modlitba a účasť v Svätých Tajinách. A nakoniec ešte jedna dôležitá myšlienka. Nech nás Hospodin chráni od toho, aby sme si po prečítaní týchto riadkov o komkoľvek inom pomysleli, že on dovoľkuje zle a my lepšie, lebo v takom prípade by sme boli najhoršími farizejmi a pokrytcami. Každý potrebuje občas aj telesný odpočinok, ktorý, ak je primeraný, je podľa učenia svätých otcov počiatkom a predpokladom duchovného pokoja. Každý nech sám zväži, či má dovoľkovať a ako má dovoľkovať tak, aby všetko, čo robí, bolo rozumné, zmysluplné a užitočné.

S láskou v Christu prot. **Štefan Pružinský, ml.**“

O modlitbe

na zamyslenie

„Keď sa modlíte, nehovorte mnoho ako pohania... veď váš Otec vie, čo potrebujete skôr, ako Ho prosíte“ (Mt 6 7-8). „Neustále musíme hovoriť modlitbu. V našom srdci a v našej mysli musí prebývať len meno Christa, lebo keď my nechávame modlitbu, našu komunikáciu s Bohom, vtedy nás diabol začína omamovať cez myšlienky a nevieme, čo chceme, čo hovoríme, ani čo robíme.“

„Duša sa musí neustále nachádzať v pripravenosti a ostražitosti a stále musí byť v spojení s duchovným vtelením, s Bohom. Lebo len tak bude cítiť istotu, nádej a radosť.“

Keď som bol v armáde, v partizánskej vojne, plnil som úlohy telegrafistu. Videl som, že keď sme každú hodinu boli v spojení s centrom, s divíziou, cítili sme istotu. Keď sme boli v spojení každé dve hodiny, cítili sme akúsi malú neistotu. Keď sme niekedy boli v spojení len ráno a večer, vtedy sme sa cítili zle, akosi neisto a osamotené. To isté sa deje aj s modlitbou: čím častejšie sa niekto modlí, tým väčšiu duchovnú istotu cíti.

„Keď niekto robí nejakú ručnú prácu, veľmi pomáha, keď vyslovuje slová modlitby a sem-tam sleduje aj prácu. Keď však niekto vykonáva prácu vyžadujúcu veľkú sústredenosť, napríklad, keď riadi automobil alebo operuje pacienta, vtedy by mal hovoriť modlitbu, aby mu Boh pomáhal, osvecoval ho, ale musí ju hovoriť v srdci. Svojím rozumom však musí dávať veľký pozor na vonkajšiu prácu, aby neurobil chybu.“ Nakolko sa myseľ človeka ohraničuje modlitbou s pomocou pokory, natoľko sa osvecuje Božou blahodaťou. Avšak nakolko myseľ od prirodzenosti čistá sa nechá rozplývať a unášať namyslenosťou, natoľko sa naplňuje a zatemňuje nečistými myšlienkami.“

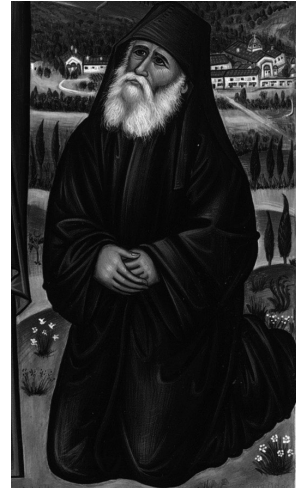
„Keď sa nachádzame v úzkych, vtedy musíme viac prosiť Boha, aby zasiahol. Lebo ak nezasiahne vtedy, kedy potom zasiahne?“ „Musíme sa modliť za iných so skrúšenosťou a bolesťou v duši. A toto môže naša duša dosiahnuť len vtedy, ak s pokorou bude považovať sama seba za príčinu, čo sa stáva jej blížnemu.“

- Ale otče, ako môžete prijať, že ste za niekoho vinný, kto sa napríklad rozvádza so svojou manželkou v Aténach?

- Hľa hovorím vo svojom vnútri: „Ak by som bol svätý ako dávni otcovia, prosil by som Boha, aby sa zmierili, milovali, a Boh ktorý prisľúbil, že počúva svätých, by im pomohol. Keďže však ja nie som svätý, Boh ma nepočuje. Preto som vinný za to, že sa rozpadá táto rodina, a za všetko zlo, ktoré sa uskutočňuje. Nikoho neodsudzujem, ale obviňujem sám seba za všetko. Vtedy Boh pomáha.“

Pripravila: **Zuzana Sadilková**

Zdroj: Jeromonach Christodoulos Svätohorský, Starec Paisij, Prešov 1999.

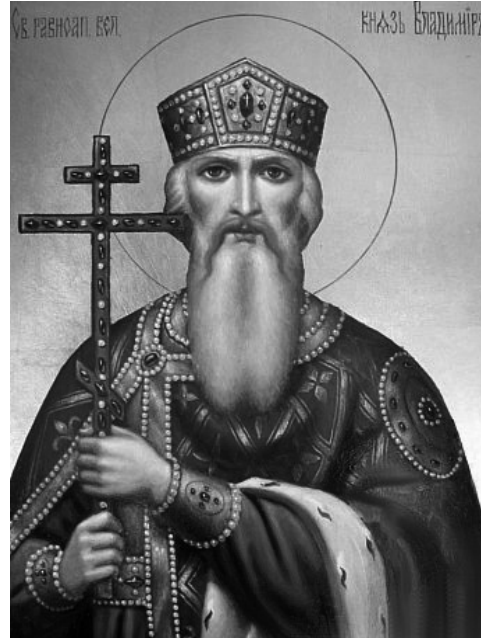

Sv. Vladimír Červené Slniečko osobnosti našich dejín

Sv Vladimír Červené Slniečko je známy aj ako Vladimír Svätý, Vladimír Krstiteľ a Vladimír I. Sviatoslavič Veľký. Narodil sa v roku 960 v Budutíne a zomrel 15.7.1015 v Berestove. Bol knieža Kyjevskej Rusi, ktorý inicioval jej pokrstenie. Viedol aktívnu zahraničnú politiku a podpísal mnoho mierových, diplomatických a obchodných zmlúv.

Krst prijal pravdepodobne na Kryme, a to pred sobášom s Annou, sestrou konštantinopolského cisára Basileosa II.. S konštantinopolským sprievodom sa vybrali do Kyjeva, kde oficiálne pokrstili celú Kyjevskú Rus. Prijatím kresťanstva sa začal rozmach gramotnosti v Rusi. Počas jeho panovania sa začalo s výstavbou

kamenných stavieb. Založil mnoho miest (Vladimír, Belgorod) a k obyvateľom ríše bol štedrý a pohostinný. Po prijatí kresťanstva bola na území Kyjevskej Rusi zriadená Kyjevská metropolia Konštantinopolského patriarchátu.

V posledných rokoch svojho života sa Vladimír I. zaoberal nasledovníkom trónu, za ktorého chcel svojho obľúbeného syna Borisa, proti čomu sa vzbúrili jeho dvaja synovia - Svätoslav a Jaroslav. Svätoslava uväznili a proti Jaroslavovi Vladimír pripravoval vojnu, Boris bojoval proti Pečenegom, no v tom náhle Vladimír Krstiteľ zomrel dňa 15.7.2015, jeho pohreb bol sprevádzaný množstvom ľudí, jeho telo bolo uložené v Kyjevskom chráme.

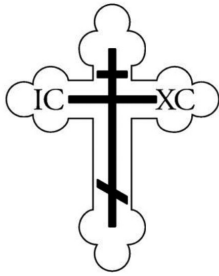
Začiatok uctievania jeho pamiatky sa datuje už do 11. st. a je zaujímavé, že jeho kanonizácia bola odložená na 200 rokov pravdepodobne z dôvodu, že sa pri jeho ostatkoch neudial žiaden zázrak. Nakoniec bol v 13. st. kanonizovaný, jeho ostatky, ako aj ostatky jeho babky kňažnej Oľgy boli uložené v Chráme v Kyjeve, ktorý bol v roku 1240 zničený Tatármi. V roku 1635 kyjevský metropolita Peter našiel v troskách chrámu ostatky sv. Vladimíra. Jeho hlava sa nachádza v chráme Uspenija pr. Bohorodici v Kyjevsko-Pečerskej lavre, ďalšie ostatky sa nachádzajú v Kyjevskom chráme sv. Sofie a v Moskovskom Uspenskom chráme.

Pamiatka sv. apoštolom rovného Vladimíra Veľkého sa slávi 15./28. júla.

Pripravil: **Miroslav Knap**

Zdroj: <http://www.pravmir.ru/svyatoy-knyaz-vladimir-zhitie-ikony-molitvy/>

Pozvánka

Pravoslávna cirkevná obec v Ľutine s požehnaním Jeho Blaženosti metropolitu Rastislava srdečne pozýva všetkých duchovných a veriacich Prešovskej eparchie

na

Mariánsku púť do Ľutiny,

ktorá sa uskutoční 30. – 31. augusta 2014
pri príležitosti sviatku

Uspénija Presvjatýja Bohoródici

Program:

Sobota 30. 8. 2014

16:50	Privítanie pútnikov
17:00	Posvätenie vody pri studničke
18:00	Vsenočnoje bdenije
20:30	Osobná modlitba, Mariánske piesne,
Program mládežníkov pri ohni
21:30	Akafist Uspénija Presvjatýja Bohoródici
23:00	Molebny a Panychídy
24:00	Čítanie Pravidla – Modlitby k sv. prijímaniu

Nedeľa 31. 8. 2014

01:00	Osobná modlitba, Mariánske piesne
01:30	Akafist sv. Ľudmily
02:30	Prvá sv. liturgia
06:00	Druhá sv. liturgia
08:30	3. a 6. čas
09:00	Slávnostná archijerejská liturgia

prot. Dimitrij Paster
duchovný správca cirkevnej obce

14. 10. 1945 bol rukopoložený na biskupa archimandrita Nestor (Sidoruk) na biskupa Umanského s právom riadenia Mukačevskej eparchie, kde bol neskôr úplne ustanovený. V tomto období uniatská cirkev stratila skoro všetky majetky a aj vplyv na národ. Veľmi veľkú úlohu pri tomto sneme zohral aj sviatok Zosnutia Presvätej Bohorodičky v roku 1947, kedy sa počas tzv. veľkého odpustu uskutočnilo slávnostné bohosluženie, na ktorom brali účasť – z Lvova vysokopreosviatený Makarij v sprievode o. G. Kostelnika a o. Drelich, z Volyne prišiel preosviatený Varlaam, z Odesy – preosviatený Sergij, zo Stanislava – preosviatený Antonij, v zastúpení Exarchu Ukrajiny metropolitu Joanna prišla delegácia v zložení kňazov: Ružinkého, Plachtejeva a Šul'keviča, a také veľké množstvo duchovenstva, ktoré ešte vtedajšie pravoslávie nezažilo.

3. 6. 1948 bol z Mukačevskej katedry na Kurskú katedru preložený vладыka Nestor. Správou Mukačevskej katedry (eparchie) bol poverený arcibiskup Lvovsko-Ternopoľský Makarij (Oksijuk). Tento biskup urobil veľkú misiu na Zakarpatí. Započal masový návrat do Pravoslávia. Pod jeho vplyvom vznikla tiež iniciatívna skupina, podobne ako v Lvove, ktorá mala za úlohu pripojiť uniatov k pravosláviu. Túto skupinu viedol cirkevný historik o. Irenej Kondratovič. Do tejto skupiny patrili kňazi Štefan Kopik, Michal Beca a iní z vtedajšieho uniatského duchovenstva.

5. 5. 1949 sa uskutočnila porada uniatského duchovenstva, na ktorom sa riešil návrat uniatov do lona Pravoslávnej cirkvi. Pri tejto činnosti si brali príklad z Haličanov.

V nedeľu bludného syna dňa 27. 2. 1949 sa v katedrálnom chráme v Užhorode uskutočnilo archijerejské bohosluženie, ktoré vykonal vysokopreosviatený arcibiskup Makarij. Toto bolo prvé pravoslávne archijerejské bohosluženie v Užhorodskom katedrálnom chráme. Vďaka tomu uniatské cirkevné obce jedna za druhou prijímali Pravoslávie a zvyšoval sa aj počet novo pravoslávnych duchovných. Ku dňu 28. 8. 1949 – kedy pripadol sviatok Zosnutia (Uspenija) Presvätej Bohorodičky – bolo pri sčítaní viac ako 20 000 veriacich a kňazi dokončili likvidáciu Užhorodskej únie. Tento deň je veľmi dôležitý pre Pravoslávie na území Zakarpatia. Na deň víťazstva Pravoslávia sa v Mukačevskom monastieri na Černečej (mníšskej) hore, z ktorého v minulosti bez ostychu vyhánali pravoslávnych biskupov, sa uskutočnila slávnostná archijerejská liturgia, ktorú viedli traja biskupi: arcibiskup Makarij, biskupi Antonij Stanislavskij a Michal Drohobyčskij. Na konci tejto liturgie nastal veľmi krásny moment, kedy vystúpil dlhoročný uniatský

duchovný Irinej Kondratovič a povedal celému národu, prítomnému na bohoslužbe, kedy skončila svoju existenciu Užhorodská únia na Zakarpatí: „odteraz a naveky sme – pravoslávne deti svätej našej Matky Ruskej Pravoslávnej cirkvi.“

Zjednotenie Zakarpatských uniátov (Rusínov) s Ruskou Pravoslávnou Cirkvou „odkrylo novú epochu v živote pravoslávneho národa našich západných hraníc...“ – písal vo svojom liste arcibiskup Makarij svätejšiemu patriarchovi Alexejovi – modlíme sa a dúfame, že Hospodin nevezme svoje Požehnanie z trudov sejúcích a polievajúcich nivu Pravoslávnej Cirkvi na Zakarpatí a nechá vyrásť na nich dobré plody zbožnosti, pokoja a radosti.“ Na tento list odpovedal svätejší Patriarcha Alexij takto: „1949 september 7. Radujem sa vykonanému sviatku víťazstva Pravoslávia v Mukačevskom monastieri. Utvrď, Bože, toto čo si vykonal.“ Za svoje skutky bol arcibiskup Makarij vyznamenaný právom nosenia kríža na klobúku od svätejšieho Patriarchu Aleksija I.

Pripravil: **čtec Patrik Palasiewisz**

Zoznam bibliografických odkazov:

Anonym 1, 1950. Z omylu na pravú cestu. Prešov 1950, s. 21-22.

Anonym 2, 1950. Історія Унії у нас і в Западній Україні. Prešov 1950, s. 26.

NIKULIN, A., In. Odkaz sv. Cyrila a Metóda 5/2006, s. 32.

ЯРЕМА, Р., Львовский Церковный Собор 1946 года в свете торжества Православия в Западной Украине. Киев: кит, 2011, ISBN 978-966-2279-13-9.

PCO Ladomirová

prosbá o dary na opravu chrámu

Drahí veriaci,
s požehnaním vладыky Rastislava sa na Vás obraciame s prosbou o finančnú pomoc.

Nakoľko chrám svätého archanjela Michala v Ladomirovej je v stave, kedy si vyžaduje viaceré rozsiahle opravy, rozhodli sme sa ho zrekonštruovať. Hodláme vymeniť krytinu, krov, okná a tiež fasádu. Ide nielen o Národnú kultúrnu pamiatku, ale je tiež miestom, kde pravidelne prichádzajú veriaci zo Slovenska, ale i zahraničia. Ladomirová

je totiž významným pútnickým miestom, ktoré v minulosti zohralo významnú úlohu prostredníctvom mníchov, ktorí tu žili.

Rekonštrukčné práce sa už v týchto dňoch začali. Budeme radi, ak sa nám rozhodnete finančne pomôcť. Za každý jeden milodar vopred ďakujeme. Budeme Vás spomínať v modlitbách.

Svoju finančnú pomoc nám môžete poskytnúť prostredníctvom účtu vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s., číslo: 0104667125/0900, alebo na adresu: Pravoslávna cirkevná obec Ladomirová, 090 03 Ladomirová.

Nech Hóspod' Boh prijme vaše dary!

Rada PCO LADOMIROVÁ a veriaci

POZVÁNKA

Pravoslávna cirkevná obec v Sabinove
a Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku –
Syndesmos, skupina Sabinov

s požehnaním Jeho Blaženosti Rastislava,
arcibiskupa prešovského,
metropolitu českých krajín a Slovenska
vás pozýva na púť zo Sabinova do Ľutiny
pri príležitosti sviatku

Uspénija Presvätýja Bohoródici,

ktorá sa uskutoční dňa 30.8.2014 s týmto programom:

08.15 – privítanie účastníkov púte,
08.30 – svätá liturgia. Po liturgii občerstvenie pútnikov,
11.30 – odchod pútnikov zo Sabinova do Ľutiny.

Tešíme sa na vašu účasť a spoločné modlitby.

Duchovní a veriaci PCO v Sabinove

Duchovný správca PCO v Sabinove:
jerej Mgr. Vasyľ KUZMYK, PhD.
Kontakt: tel. č.: 0908 879 835
e-mail: vasyk.kuzmyk@gmail.com

Vedúci skupiny BPM v Sabinove:
Mgr. Tomáš PALEŇČÁR
Kontakt: tel. č.: 0911 011 974
e-mail: palencar.t@centrum.sk

Kanonizácia starca Paisija

aktuality

Starec Paisij Svätohorec bude pripísaný k zboru svätých v najbližších mesiacoch.

Starci Paisij Svätohorec, Jakov Calikis, Amfilochij Patmoský, Efrem Katunakský a Sofronij Essekský (Sacharov) budú určite pripísaní do zboru svätých, uvádza web AgionOros s odkazom na grécke zdroje.

Podľa slov nemenovaného hierarchu Konštantínopolského patriarchátu, ktorý poskytol interview gréckemu portálu agionritikowima.gr, je prívržencom kanonizácie aj patriarcha Bartolomej. Zároveň tento hierarcha odmietol dohady kolujúce gréckymi médiami, že kanonizácia starca Paisija bude odložená kvôli jeho ostrej pozícii voči „tureckej otázke“. „Šírené mýty nemajú nič spoločného s pravdou, ktorej slúži naša svätá Pravoslávna cirkev“.

Podľa údajov gréckych médií bude starec Paisij pripočítaný Konštantínopolským patriarchátom do zboru svätých v najbližších mesiacoch.

Spracovala: **Anna Fed'ová**

Zdroj: www.pravoslavie.ru

MDD Humenné

akcie BPM Humenné

Každý rok v takomto čase organizujeme alebo sa zapájame do rôznych aktivít pre mládež ku dňu detí. Aj tento rok sme pripravili pre deti z našej cirkevnej obce krásny poznávací výlet po okolitých farnostiach. Ráno sme sa všetci stretli pri cerkvi, nasadli do autobusu a vydali sa na skvelú cestu. Našou prvou zastávkou bola dedinka Zbudská Belá potom nasledovala Habura, Krásny Brod, Palota, Medzilaborce a Sukov. V každom chráme nám miestny otec duchovný porozprával históriu a významné udalosti chrámu. My sme si v každom chráme zaspievali modlitbu Otče náš, po ktorej sme si spravili veľkú spoločnú fotku. Dozvedeli sme sa toho veľa, či už my starší alebo aj mladší. V dedinke Palota sme si pri chráme rozložili guľáš, ktorý bol, ako inak, než výborný a všetci sme sa do syta najedli. Po síl dodávajúcom guľáši, si chlapci zahrali malý turnaj vo futbale, ktorý sa nezaobišiel bez vtipnej situácie strachovania sa, či lopta nespadne do vody. V Medzilaborciach sme dali možnosť deťom minúť ich vreckové na rôzne maškrtky, aj keď ich určite mali dosť. Cestu autobusom sme si spríjemnili rozličnými piesňami a nám mládežníkom sa rozžiaril úsmev na tvári, keď sa nám konečne podarilo rozospievať celý autobus.

Snáď si z tohto výletu každý odniesol veľa duchovných zážitkov, možno nových priateľov, ale aj chuť znovu prísť do nášho kolektívu.

Pripravila: **Sofia Mitríková**

<http://www.pcohumenne.orthodox.sk/>

Dvojňové stretnutie

akcie BPM Humenné

Dňa 30. apríla 2014 sme sa 11 dievčat z humenskej skupiny BPM v zložení: Michaela Surgentová (hlavná aktérka tohto nápadu), Nicole Valiková, Kristína Rusinková, Barbora Bilecová, Nikola Balogová, Kristína Záleská, Sofia Mitriková, Martina Mergová, Jana Harnanová, Diana Janková a Diana Hoppejová rozhodli, že strávime jednodňové prázdniny tak trochu netradične. Namiesto pálenia vaty sme sa všetky rozhodli stráviť spoločne noc v mládežníckych priestoroch v hemneskej fare.

Naše stretnutie sa začalo večerňou v chráme, po ktorej sme sa nabalené pobrali na faru. Rýchlo sme si vybalili tie najhlavnejšie veci: špekáčky, chlieb, sladkosti a spoločenské hry. Pokiaľ nám otec duchovný pripravoval oheň na večerné opekanie, my sme si zahrali bedbintonový turnaj. Naša úvodná spoločenská hra netrvala dlho, pretože obidva naše bedbintonové košíky čoskoro skončili na streche fary v odkvapových rúrach. Keď bol oheň na opekanie už rozložený, našou druhou dôležitou činnosťou tohto večera bolo opekanie. Po výdatnej večeri sme si ešte posedeli pri ohni a diskutovali. Alebo žeby klebetili??? Neskôr keď nás zima zahňala do vnútra, začali sme hrať TWISTER, počas ktorého sme si precvičili celé telá a užili si kopec srandy. Okrem twistra sme počas noci ešte hrali kvízovú hru o Európe, stolný futbal, karty, no a nadránom dostatočne unavení sme sa pobrali spať.

Naša noc bola mimoriadne krátka, pretože slnko vykuklo akosi prirýchlo. Ešte so zlepenými očami sme si pripravili výborne raňajky – čaj s chlebom, maslom a soľou. Jednoduché a zároveň tak chutné. Po výdatných raňajkách sme si šli znova zahrať bedbinton, no tento krát už s požičaným košíkom od ochotného uja suseda, na ktorý sme si už dávali veľmi veľký pozor. Po bedbintonovom turnaji sme si opäť zahrali twister na dvore. Zatiaľ, čo sme sa poniektoré bláznili na farebnej podložke twistra, Miška s Maťkou boli hlavné šéfkuchárky a zohriali guláš, ktorý nám navaril otec duchovný. Guláš bol výborný, za čo veľmi pekne ďakujeme. Pekné slnečné počasie, vodovodný kohútik, prázdne fľaše a nič netušiace kamarátky - pokušeniu v podobe olievačky sa nedalo odolať. Vískot, smiech a voda boli po celom dvore. Asi po 20 minútach neustáleho špliechania sme sa upokojili, a keďže už bola pokročilá obedná hodina začali sme si baliť svoje veci. Pred odchodom ešte posledné úpravy, pozametať a unavené, ale s dobrými pocitmi sme sa pobrali domov. Toto naše stretnutie sme si všetci užili a už teraz vieme, že určite nebolo posledné.

Spracovala: **Diana Hoppejová**

<http://www.pcohumenne.orthodox.sk/>

